

Potje voetbal

'Job, kijk uit, achter je!'

'Ruben, hier! Schiet naar mij, ik sta vrij!'

Het is middagpauze. De overblijvers spelen een potje voetbal op het plein. Renske staat op het doel. De stand is 1-1.

Vandaag wil ze winnen, want gisteren heeft haar team verloren.

Mirjam komt op haar afrennen. Opletten nu, Mirjam kan superhard schieten. Renske buigt zich iets voorover. Maar net voordat Mirjam kan schieten, pakt Job haar met een snel trucje de bal af.

'Goed gedaan Job!' roept Renske. Job schiet naar Sjoerd. Dan blaast scheidsrechter Leon op zijn fluitje.

'De bel gaat bijna. We gaan penalty's nemen,' roept hij.

Hij rijdt zijn rolstoel naar de middenstip. Het andere team mag eerst schieten. Renske neemt haar plaats in het doel weer in. 'Kom maar op met die bal, je schiet toch mis!' roept ze naar Pieter, die als eerste mag schieten.

Pieter legt de bal op de stip en loopt een paar meter naar achter. 'Klaar?' roept Leon. Renske steekt haar duim op. Leon geeft een kort fluitje. Renske spant al haar spieren. Ze moet deze bal tegenhouden! Pieter kijkt naar links, en dan naar rechts. In welke hoek zal hij gaan schieten? Dan rent hij op de bal af. Wat er daarna gebeurt kan niemand goed volgen. Het gaat allemaal veel te snel. Struikelde Pieter over een scheefliggende straattegel? Of verstpapte hij zich? Hij valt in volle vaart voorover. In zijn val graaien zijn armen naar houvast. Zijn hand raakt de stoel van Leon. Hij grijpt een van de wielen van de rolstoel om zijn val te breken. 'Pas op!' roept Renske. Maar het is al te laat. Ze ziet hoe Pieter de stoel van Leon scheef trekt. Leon probeert zijn evenwicht nog te bewaren, maar tevergeefs. Pieter klapt hard op de tegels en schreeuwt van pijn. En hij schreeuwt nog harder als even later de rolstoel met Leon er nog in boven op zijn rug terecht komt. De rolstoel kantelt en Leon kiepert ook op de tegels.

De anderen staren verbijsterd naar de chaos. Renske komt als eerste weer in beweging en rent erop af. Samen met Ruben tilt ze de rolstoel van Pieters rug. Job en Mirjam trekken Leon voorzichtig overeind.

'O Leon, gaat het? Heb je je erg pijn gedaan?' vraagt Mirjam bezorgd. Ook Renske en Ruben hurken bij hem neer. Vier paar bezorgde ogen kijken hem aan.

'Hé, hallo... ik ben er ook nog hoor!' kreunt Pieter achter hen.

Leon veegt wat vuil van zijn gezicht en grinnikt. 'Niks aan de hand. Help Pieter maar.'

'Ja maar...' Renske kijkt naar Leons slappe benen.

'Renske, ik ben niet zielig hè? Iedereen valt wel eens, toch? Nou, ik ook.'

Renske kijkt hem even aan. Dan begint ze te grinniken. 'Je hebt gelijk, Leon. Kom op, dan hijs ik je weer in je stoel.'

Pieter is ook weer overeind gekomen. Zijn neus bloed, en hij heeft een paar lelijke krassen op zijn voorhoofd. Met zijn ene hand houdt knijpt hij zijn neus dicht.

'Gaat het weer een beetje, Leon?' vraagt hij. 'Is je stoel niet stuk?' Zijn stem klinkt raar door zijn dichte neus. '

Leon knikt. 'Ik mankeer niks. Maar ik denk dat jij wel even naar de meester moet voor een paar pleisters,' zegt hij. 'Kom, dan ga we samen.'

De anderen kijken hen na.

Renske zegt: 'Toen ze vielen dacht ik alleen maar: O nee, Leon! Gek eigenlijk, want Pieter viel minstens net zo hard.'

Mirjam knikt. 'Bij iemand in een rolstoel denk je al snel dat hij zielig is. Maar dat hoeft helemaal niet zo te zijn.'

Ruben grinnikt. 'En bij Leon is dat zeker niet zo. Dat is gewoon een stoere gast.'

'Precies!' zegt Job.

En dan gaat de bel.

Eeuwoud Koolmees